בכל יום וכן כתב בה (במדבר י"ט) אדם כי ימות באהל וכי מתים אתם כתב בה (ויקרא י"א) את זה תאכלו ואת זה לא תאכלו וכי אוכלים ושותים אתם שאתם מבקשים שאתן את תורתי לכם מה עשה הקב"ה (נא) לא עשה (נב) אלא מסלק אותם ונתן תורה לישראל והם כופרים בלא יהיה לך לסוף ארבעים יום. התחילו המלאכים אומרים לפני הקב"ה רבש"ע (נג) לא כך א] אמרנו לך לא תתן את התורה להם לפיכך כשביקש הקב"ה לכתוב כא) אותם להם שנייה לא היו המלאכים כב) מניחים ב] אתם [ו] אומר להם הקב"ה אתם הם שמקיימים את התורה (נד) תינוק הגמול בישראל מקיימים יותר מכם יוצא מבית הספר (נה) אם היה לו לאכול בשר בחלב איפשר לו לאכול חלב עד שירחץ ידיו מן הבשר ואתם כשנשלחתם אצל אברהם הביא לפניכם בשר בחלב כאחת ואכלתם שנאמר (בראשית כ"ג) ויקח חמאה וחלב ובן הבקר אשר עשה ויתן לפניהם והוא עומד עליהם תחת העץ ויאכלו וכיון שסלקם הקב"ה בתשובה הזה אומר הקב"ה למשה עד (נו) שהשעה פנויה (שמות ל"ד) כתב לך את הדברים האלה (נז) (ג) לכך כתב לא תבשל גדי בחלב. ויאמר ה' אל משה כתב לך כג) אע"פ. שלא תבשל גדי. (נח) ר' עזריה פותח בה (תהליס קי"א) סמוכים לעד לעולם עשוים באמת וישר: סליק

פרשה כז פיסקא דברי ירמיהו

א (א) ויהי בעת שסרחה הצאן ולא שמעה לדברי אדונים א) (ב) שנא' ג] רועיה כבשיה ופרסניה הטובים ורחקה מהם ד] [א] כצאן אילו בית ישראל שנמשלו כצאן (יחזקאל ל"ד) ואתן ה] צאן מרעיתי וגו' שנאה רועים ומינתה עליו רועים של שקר [ב] ואף היא תועה ב) לכם מאחר בורא ונפנה ג) לכם אחר החטא ירמיה הנביא היה מתנבא עליהם ברוח הקודש ד) הוא היה אחד מארבעה בני אדם שנקראו יצורים הראשון הוא היה

(נוסחת הגרא"ז) א] אמרתי. ב] אותה. ג] רועים. ד] הצאן. ה] צאני:

ביאור

אתם כו' כל"ל: (נא) לא עשה ר"ל לא היה כן נמר הענין כפשוטו כן דרך המדרש ופסיקתא לכתוב מלות אילו לא עשה כאשר כתבתי בכמה מקומות: (נב) אלא סלק אותם ונתן כו' והם כופרים ר"ל כך היה נמר הענין כאשר סילק המלאכים ונתן התורה לישראל היו כופרים כו': (נג) לא כך אמרנו לך כו'. לכתוב להם לוחות שניות כו' מניחים אותו כל"ל: (נד) תינוק הגמול כו' ר"ל תינוק קטן אחר שנגמל משדי אמו: (נה) אם היה לו לאכול בשר אפשר לו לאכול עד שירחץ ידיו מן החלב כל"ל דלפי הנוסח שלפנינו קשה דאחר בשר צריך קנוח הפה וסעודה אחרת משא"כ אחר חלב וכן במלאכים קודם נתן להם חמאה וחלב ואח"כ ואל הבקר רץ כו' והיו צריכים רחיצת ידים והם אכלו כאחת שעכ"פ היו צריך רחיצת ידים בנתיים: (נו) שהשעה פנויה ר"ל עתה הזמן פנוי שהמלאכים נסתלקו ולא מצאו תשובה כתוב לך: (נז) לכך כתיב ויאמר ה' אל משה כתוב לך כי על פי הדברים האלה כרתי ברית על פי לא תבשל כו' כל"ל והוא המקרא אשר בפרשת כי תשא ור"ל דדרים הכתוב מה שאמר על פי הדברים רוצה לומר הדברים שאמר למעלה לא תבשל גדי שבזה נסתלקו המלאכים עי"ז תוכל לכתוב את התורה וכרתי ברית עמך ולא עם המלאכים: (נח) ר' עזריה פתח בה סמוכין כו' ר"ל פתח לדרש דלעיל בפסוק זה סמוכים כו' דהכא נמי דרש סמוכים דקרא דלא תבשל עם קרא דכתיב הדברים כו':

(א) ויהי בעת כו' נראה שחסר כאן התחלת הדרוש בפ' דברי ירמיהו ונראה מענינו כי ממשל משל הוא למי שהיה לו עדר צאן ומנה לה רועים טובים ואח"כ סרחה הצאן ומרדה באדוניה: (ב) שנאה רועי כבשי' ורחקה מהם הצאן אילו בית ישראל שנמשלו כו' שנאה נשיאים ופרנסי'

הגהות ופי' מהרז"ו

סריקין אומנת משי: [ו] א"ל הקב"ה אתם הם שמקיימים כו'. עיין רוקח סימן תס"ט:

[א] הצאן אלו כו' כל"ל: [ב] ואף הוא טועה לבה מאחר

ז"ע אפרים

מגרונך ולעג"ד הוא ט"ס וצ"ל מגרנך: (ג) לכך כתיב כו' עיין בילקוט פ' ראה רמז תתל"ב לענין תורה מה כתיב כו' א"ל הקב"ה למשה עד דסגדלך ברגלך דרוך כוכבא מלא תבשל גדי בחלב אמו כתוב לך את הדברים האלה עכ"ל והכוונה כמ"ש כאן ועיין בתנחומ' פ' ראה קצת בקצרה:

עד

הדפסה ברזולוצית מסך - להדפסה איכותית הדפס ישירות מן התכנה
פסיקתא רבתי <זרע ישי> ראבין, שמואל אהרן עמוד מס: 228 הודפס ע"י אוצר החכמה